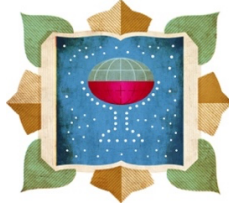

Messun saarna – kerrattavaksi myös kotihartaudessa
Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa
3. Pääsiäisen jälkeinen sunnuntai, 26.4.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri

Alttarikynttilöitä

Päivän Psalmi

Vanhan Testamentti

Epistolateksti

Evankeliumi

Jumalan kansa koti-ikävä

Valkoinen

4 alttarikynttilää

Psalmi 66:3–9, (Luterilaisia virsiä sivu 384)

Jesaja 54:7–10

1. Pietarin kirje 1:3–9

Johannes 17:11–17

Virret

Alkuvirsi

355

Jeesus tie elämän

Kiitosvirsi

126

Me kiitämme Sinua

Saarnavirsi

365

Käy kohti isänmaata

Uhrivirsi

838

Silmäni ole ja sydämeni

Ehtoollisvirret

736, 739

Riemuitse Siion, Sydän levoton

Päätösvirsi

897

Saan omin silmin

Kollehtarukous

Herra Jumala, joka lähetät valkeutesi ja totuutesi johtamaan eksyväisiä oikealle tielle. Anna kaikille, jotka tunnustavat Kristuksen nimeä, armosi, että he hylkäisivät sen, mikä tuottaa Hänen nimellensä häpeää, ja noudattaisivat sitä, mikä tuottaa Hänen nimellensä kunniaa. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Aamen.

Saarnateksti

1. Pietarin kirje 1:3–9

Saarnan aihe

Jumalan kantorepussa ja Jumalan asuntona

Johdanto

”Että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoo kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta.” (1. Pietarin kirje 1:7) Kristitty on matkalainen, jolla on päämäärä. Tämä päämäärä on oikeastaan se, mistä kristityn tunnistaa ja mikä hänet tekee erilaiseksi, kuin muut ihmiset, Taivas, Jumalan paratiisi, iankaikkinen elämä. Kaikki muu elämässämme on varsin samanlaista, kuin epäuskoisella maailmalla: me teemme työtä, syömme, nukumme, meillä on sairauksia ja ilon ja murheita hetkiä, mutta vain taivaan kansalaisella, kristityllä, on elävä toivo iankaikkisesta elämästä.

Kristityn usko kohtaa tässä maailmassa monia koettelemuksia. Koettelemukset ja kiusaukset ovat pyhä risti, ja ilman niitä, me nopeasti kiintyisimme tähän ajalliseen ja katoavaan. Jeesuksen lahjoittama usko tulee todeksi juuri elämän taisteluissa, ja koska se on Kristuksen lahjoittama usko, se kerran osoittautuu paljoo kallisarvoisemmaksi, kuin katoava kulta tai mikään muu rikkaus tässä

maailmassa. Jos jollakin olisi kaapissa iso kasa kultaharkkoja, mutta ei Kristuksen uskoa, kaikki olisi merkityksetöntä ja katoavaa. Vastaavasti, usko Kristukseen, on enemmän, kuin kaikki maailman aarteet: **”Mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?”** (Matteus 16:26) Siksi ylösnousemuselämä Jeesuksessa Kristuksessa on elämää kiusauksissa ja koettelemuksissa.

1 Uudestisyntyminen – Kristuksen ylösnousemus tulee ihmiselämään

Ilman Jeesuksen kuolemaa ristillä ja Hänen kuolleista nousemistaan ei olisi mitään uudestisyntymistä! Me ihmiset sekoitamme Raamatun opettaman uudestisyntymisen usein inhimilliseen tunnekokemukseen ja nähtävään muutokseen ihmisessä. Pyhä Raamattu opettaa, että uudestisyntyminen on Jumalan työ ja se tapahtuu kasteessa: **”Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, niin että te puhdistutte. Minä annan teille uuden sydämen ja uuden Hengen Minä annan teidän sisimpäänne.”** (Hesekiel 36:25–26) Uudestisyntymisessä, kasteessa, Jumala antaa synnit anteeksi, antaa uuden sydämen, lahjoittaa Kristuksen lahjavanhurskauden ja uskon, millä se omistetaan. Jos kastettu ihminen on langennut syntiin ja takaisin maailmaan, niin Jumalan Sanan saarnan ja ripin kautta hänen kasteessa saatu uudestisyntyminen uudistuu ja hän saa jälleen elää Jumalan lapsena.

2 Perintö Taivaassa

Perintökin on katoavaa, sillä kaikki maallinen jää kerran tänne maan päälle ja hajoaa. On merkillistä lukea historiasta, miten maailmassa on ollut suuria kaupunkeja, joista ei enää ole kiveä kiven päällä ja joiden jäänteitä arkeologit koettavat kaivaa esiin maan mullasta pienillä lapioillaan. Kokonaisten kaupunkien perintö – vaikkapa hienot kylpylärakennukset, ovat enää vain pieniä palasia savea ja joitakin jäänteitä kolikoista.

Kristityn perintö sen sijaan on turmeltumaton (ei maadu tai murene), saastumaton (ei pahene) ja katoamaton (ei sammu niin kuin tuli sammuu). Kristityn perintöä säilytetään Taivaassa, ja sinunkin perintösi on kokonaisuudessaan tallella. Mikä se perintö sitten on? Se on iankaikkinen elämä, elämä oman Luojasi ja Jumalasi yhteydessä häiriintymättömästi, jossa kaikki sinun halajamisesi ovat tyydytetyt niin, että sinä et voi toivoa mitään enempää, kuin mitä sinulla jo on ylenpalttisesti: rauha Jumalan kanssa, synnistä vapaa ylösnousemusruumis ja sielu.

3 Kiusaukset ja koettelemukset

Kristityn vaikeimpia asioita tämän katoavan elämän aikana ovat kiusaukset ja koetukset. Ne ovat vaikeita erityisesti sen vuoksi, että kun olemme langenneet syntiin kiusauksessa, niin tunnemme suurta häpeää ja omantunnon syytöksiä: *”Kuinka saatoinkaan jälleen langeta helmasyntiini ja kuinka kurja Kristuksen seuraaja olenkaan; jos joku vain tietäisi huonon vaellukseni, ei kukaan ottaisi minua enää seurakuntaan”* – näin meillä on taipumus ajatella. Kuule, kaikilla Jumalan pyhillä on jatkuvasti lankeemuksia; sinä et poikkeaa heistä yhtään. Ajattele Aabrahamia, joka valehteli Saaraa, että hän on hänen sisarensa, ja halusi näin pelastaa henkensä. Ajattele profeetta Eliaa, joka saatuaan suuren voiton Karmel vuorella, säikähti jumalattoman Isebelin uhkausta ja pakeni erämaahan. Ajattele Daavidia, joka hurskaana kuninkaana teki huorin ja teetätti murhan Batseban miehelle. Mutta huomaa, että Aabrahamin, Eliaan ja Daavidin asema Jumalan lapsena ei muuttunut, vaan heidän hyväkseen luettu lahjavanhurskaus peitti heidän rikoksensa. Totta, Daavid tarvitsi lain sanan, että tuntisi syntinsä, ja sai myös ajalliset rangaistuksensa, mutta hän oli silti Jumala ystävä ja Jumalan rakastettu.

Rakas ystävä, sinä elät nyt ylösnousemuselämää, mutta näet itsessäsi vain syntiä ja lankeemusta. Minä tiedän, että sinä murehdit tilaasi, mutta tiedän myös, että Kristuksen sovitustyö kohdallasi on voimassa ja Hänen verensä voima puhdistaa sinut yhä uudestaan synnistä. Sinä et ole Jumalan lapsi sen vuoksi, että tulisit paremmaksi, vaan sen vuoksi, että olet syntinen ja tarvitset Jeesusta. Pieninkin katsaus Jeesukseen ristillä ja sydämesi halu seurata Jeesusta ja palvella Häntä vanhurskaudessa – niin – sydämen halu riittää, vaikka et itse näe sen hedelmiä.

4 Miten voisin soveltaa tätä omaan elämään?

Rakas ystävä, sinä elät elämäsi ylösnousseen Herran Jeesuksen Kristuksen seurassa. Mutta millaisissa taisteluissa sinä oletkaan, taisteluissa, joita et koskaan osannut aavistaa. Olet saanut elää paljon onnellisia hetkiä Jeesuksen seuraajana, mutta ehkä nyt sinulla ylivoimaisilta tuntuvia koettelemuksia. Murehdit tilaasi, Jumalan Taivas näyttää olevan rautaisella panssarilla suljettu ja mieleen tulee kiusaavia ajatuksia, onko Herra hyljännyt sinut. Apostoli Pietari muistuttaa sinua: Jumala, Taivaallinen Isä on suuren laupeutensa kautta antanut sinulle uuden elämän ja perinnön, joka ei turmellu, saastu eikä katoa. Mutta Sana jatkaa: **”tämä perintö on säilytettynä teitä varten”** – siis perintö on vartioituna sinua varten. Sinä tiedät pyhästä Raamatusta, että sinulla on perintö ja Sana vakuuttaa, että Jumala itse vartioi perintöäsi, eli syntien anteeksiantamusta ja elämää paratiisissa Kolmiyhteisen Jumalan yhteydessä.

Miten tämä sitten liittyy minuun ja asemaani Jumalan edessä? Kiusaukset, koettelemukset ja lankeemuksesi ovat todistuksena synnistä tässä maailmassa ja Jumalan armosta: **”Vuoret väistyvät ja kukkulat horjuvat, mutta Minun armoni ei sinusta väisty eikä rauhanliittoni horju, sanoo Herra, sinun armahtajasi.”** (Jesaja 54:10) Niin kuin Aabrahamin asema Jumalan edessä ei horjunut, vaikka hän teki syntiä ja epäuskoisena valehteli pakanakuninkaalle, Eliaan asema Jumalan edessä ei horjunut, vaikka hän oman järkensä valossa pakeni lisebeliä erämaahan, eikä Daavidin asema Jumalan edessä horjunut, vaikka hän lankesi raskaaseen syntiin, ja sen sijaan Jumalan puhui Daavidista **”Jumalan sydämen mukainen mies”** (Apostolien Teot 13:22), niin ei sinunkaan syntisi ja heikkoutesi muuta sinun asemaasi Elävän Jumalan, Israelin pyhän edessä. Tämä aseman muuttumattomuus ei anna lupaa tehdä syntiä, vaan kehottaa syntien katumukseen ja tunnustamiseen, mutta Jumalan sääliväistä ja pitkämielistä armoa ne eivät horjuta. Tästä vakuutena on monta Jumalan Sanan kohtaa, mutta nostamme esiin kolme: **”Herra on valinnut Siionin, halunnut sen asunnoksensa: Tämä on Minun leposijani iankaikkisesti; tässä Minä asun, sillä tänne on Minun haluni ollut.”** (Psalmi 132:13–14) Jeesus sanoo tämän toisin sanoin: **”Jos joku rakastaa Minua, niin hän pitää (vartioi) Minun Sanaani, ja Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.”** (Johannes 14:23) Psalmissa vielä sanotaan: **”Virta lähteenensä ilahduttaa Jumalan kaupungin, Korkeimmat pyhät asunnot. Jumala on sen keskellä, ei se horju, Jumala auttaa sitä jo aamun koittaessa.”** (Psalmi 45:5–6) Herran Jeesuksen Kristuksen lahjavanhurskauden perusteella sinä et ole ainoastaan Jumalan kantorepussa (jota myös äidit ja isät käyttävät) - **”Herra, sinun Jumalasi, on kantanut sinua, niin kuin mies kantaa poikaansa”** (5. Mooseksen kirja 1:31) - vaan Isä ja Poika ovat halunneet ja ovat ottaneet sinut asunnoksensa ainaisesti. Sinun arvosi ei enää koskaan perustu lankeemuksiisi, onnistumiisi, saavutuksiisi, tappioihisi tai voittoihisi, vaan Herran Jeesuksen ristiansioon, Jeesuksen lahjavanhurskauteen ja Jumalan ylitsevuotavaiseen armoon. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa